

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/126/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123010547
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123010547.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX. XXXXXXXX XXXX v C., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 2. júna 2023, č. k. 28PP/19/2023-46, na neverejnom zasadnutí konanom 14. septembra 2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. zamietla.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením z 2. júna 2023, č. k. 28PP/19/2023-46, podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len odsúdený) o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 19. februára 2020, sp. zn. 18T/40/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 23. júna 2020, sp. zn. 3To/54/2020.

2. Zamietnutie žiadosti okresný súd odôvodnil tým, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku, teda vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, ale dôsledne nespĺnil prvú materiálnu podmienku a to vzhľadom na hodnotenie riaditeľa ústavu, z ktorého vyplýva, že jeho správanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, doposiaľ získal za celé trvanie výkonu trestu odňatia slobody (od roku 2017!) iba jednu disciplinárnu odmenu, avšak až dva disciplinárne tresty (aktuálne už zahladené), stanovené ciele programu plní len čiastočne, nedokáže zaujať primerane kritický postoj k trestnej činnosti a aj splnenie podmienok na podmienčné prepustenie preukazuje len čiastočne. Na základe toho riaditeľ ústavu neodporučil jeho podmienčné prepustenie. S poukazom na uvedené okresný súd konštatoval, že správanie odsúdeného vo výkone trestu je skôr výrazom prispôsobenia sa samotnému režimu výkonu trestu (aj to nie dostatočnému a stabilnému) a nie prejavom jeho vyššej aktivity plnenia si svojich povinností a polepšenia sa. Odsúdený svojou vlastnou aktivitou, ktorú možno objektivizovať najmä cez disciplinárne odmeny a dlhodobu stabilné dobré správanie nepreukázal polepšenie a skutočnú snahu po náprave. Uloženie disciplinárnych trestov (hoc už zahladených) svedčí o jeho nedostatočnej schopnosti dodržiavať pravidlá aj v prostredí ústavu.

3. Odsúdený podľa okresného súdu nespĺnil ani druhú materiálnu podmienku, keďže od neho nemožno očakávať, že by na slobode viedol riadny život. Tento záver okresný súd odôvodnil tým, že odsúdený bol doposiaľ 2-krát súdne trestaný, a to za majetkovú trestnú činnosť (trestný čin krádeže v roku 1992) a v druhom prípade za násilnú kriminalitu. Aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, a to za zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva, zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva a prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva. Zjavné kriminálne sklony počas pobytu na slobode neumožňujú okresnému súdu dospieť k záveru, že od neho

možno očakávať vedenie riadneho života. Okrem toho aj vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť a jej závažnosť bol okresný súd toho názoru, že náprava páchatela a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

4. Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátor vzdal práva na podanie sťažnosti, no odsúdený voči uzneseniu zahlásil sťažnosť.

5. Zhlásenú sťažnosť odsúdený odôvodnil vlastnoručným písomným podaním doručeným okresnému súdu 7. júna 2023.

5.1. Namietal, že je po prvýkrát vo výkone trestu, chce dokázať, že doma bude žiť riadnym rodinným životom a bude sa vyhýbať trestným činom. Viac ako dva a pol roka je zaradený v oddiele 4DI, pravidelne chodí pracovať približne od 1. decembra 2020 a prácu vykonáva podľa svojich najlepších schopností. Dokazuje to aj skutočnosť, že z pracoviska poslali na jeho prácu pochvalu. Dostal viacero pochváľ, ale z nejakého dôvodu ich vychovávateľ nedal podpísať, on dôvod nevie. Vychovávateľ v oddiele 4DI na akékoľvek otázky, ktoré mu dal, žiadnu odpoveď neposkytol. Dostal iba odpoveď, že nie sú mu povinní odpovedať. Všetko robí tak, ako je to uvedené v Ústavnom poriadku, riadne sa oblieka. Voľný čas využíva pozeraním televízie s ostatnými odsúdenými, napríklad televízne noviny, dokumentárne filmy, hral aj karty, medzičasom sa naučil vyhotovovať náramky na meno, a pred viacerými týždňami sa naučil vyhotovovať papierové tašky, ktoré robil vo svojom zvyšnom voľnom čase. Opýtal sa aj vychovávateľa, či by bolo možné zapísať a označiť osobitné okolnosti, ale odmietol. Nezapísal ani náramky, ani papierové tašky, a neskôr nedovolil nechať mu posielat' materiál, ktorý je k tomu potrebný. Hoci chcel rozvíjať zručnosti k náramkom a aj k taškám. Pracuje aj na rajónoch, aby sa viac zamestnal, aby dokázal, že sa zmenil. Nechápe ako môže pedagóg - vychovávateľ napísať o ňom hodnotenie, ak od 1. decembra 2020 ho nezobral ani raz na pohovor k tomu, aké programy plní, alebo v akých programoch by mal pracovať, byť činný. Pýta sa, ako má sám od seba vedieť, čo má robiť, ak mu vychovávateľ neposkytne žiadne usmernenie?

5.2. Ďalej v sťažnosti namietal, že sa chcel informovať aj čo sa nachádza v jeho hodnotení, ale bol odmietnutý. Vychovávateľ mu raz oznámil, že jeho spis je čistý, čo nebolo možné, keď sa zúčastňoval viacerých programov. Nerozumie ani ako vychovávateľ mohol napísať, že ho odporúča čiastočne keď nevie, akých činností sa zúčastňuje. Keď prišiel z oddielu 4BC, na oddiel 4DI, tak vychovávateľ vyhlásil, že ak ho nebude otravovať, alebo znepokojovať, tak ani on ho nebude prenasledovať. Z peňazí, ktoré si zarába na pracovisku, systematicky a mesačne platí rodine, sťahujú mu výživné na deti. Taktiež spláca aj starú exekúciu a spláca aj exekúcie, ktoré vznikli medzičasom podľa jeho možností. Zo sumy 50 €, ktorú mu posielajú z domu žiaľ môže splácať iba málo, ale niekedy spláca platby aj z tých peňazí z domu. Z peňazí, ktoré mu posielané z domu si nakupuje hygienické a čistiace potreby, minul aj niečo na jedlo a vitamíny. Žiadal, aby skutočnosti, ktoré popísal boli zohľadnené pri jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu. Nedostal zlé body, nesprával sa zle, snaží sa čo najviac konať dobro a riadne sa správať. Spáchaný trestný čin v plnej miere oľutoval. Na slobode bude žiť riadne s jeho rodinou a s mamou. Bude sa starať o manželku, o deti. Jeho matka, ktorá je invalidná, má 74 rokov a potrebuje ho doma. Zdržoval by sa na adrese jeho matky.

5.3. Ďalej v sťažnosti uviedol, že po podmiennečnom prepustení by nastúpil pracovať na staré pracovisko a bude môcť platiť všetko na deti. Keď podal žiadosť o podmiennečné prepustenie žiadal okresný súd, aby mu bol ustanovený advokát a žiadal aj o tlmočníka z maďarského jazyka a chcel, aby predvolali jeho mamu, lebo by prišla aj s doprovodom, ale nebola splnená žiadna z jeho požiadaviek. Na verejnom zasadnutí 7. marca 2023 sa ho sudca opýtal na advokáta, že či by chcel ešte advokáta? On odpovedal, že ak teraz na pojednávaní nie je, tak už ho netreba, lebo už je to jedno. Sudca sa pýtal ešte aj na tlmočníka, on si myslel, že je tam, tak tlmočníka žiadal, ale nebol ustanovený na pojednávanie. Sudca pojednávanie odročil na 19. mája 2023. Jeho žiadosť o predvolanie jeho matky ani nebola spomenutá. Takto sa nemohol proti žiadnym okolnostiam brániť. Lebo na pojednávanie v máji dostal iba tlmočníka. Advokáta nedostal a nepredvolali jeho mamu. Ak by bol mal advokáta, ak by predvolali jeho mamu, mal by väčšiu šancu na podmiennečné prepustenie, ale takto nemal žiadnu šancu. Vedel by lepšie doložiť a dokázať, že sa poučil a svoj trestný čin oľutoval. Kontakty s rodinou udržiava telefonicky, každý týždeň im píše aj list a každý mesiac má návštevu mamy s deťmi a manželkou. Prisľúbil, že všetko bude realizovať tak ako mu určí súd. Bude sa hlásiť, všetko bude plniť. Medzitým pojednávanie, ktoré bolo odročené 19. mája 2023 opäť odročili na 2. júna 2023, avšak dôvod odročenia nevie. Na verejnom zasadnutí okresný súd prečítal, že v roku 1992 bol súdne potrestaný za krádež, to však už malo byť vymazané podľa zákona, lebo sa to stalo pred 31 rokmi a potvrdil, že sa v skúšobnej dobe osvedčil.

5.4. S poukazom na uvedené žiadal Krajský súd v Trnave (ďalej len krajský súd), aby vyhovel jeho návrhu na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

6. Okresný súd predložil spisový materiál krajskému súdu na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného 24. júla 2023.

7. Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.), pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

a) nie je prípustná,

b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c) nie je dôvodná.

8. Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

9. Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, odsúdený mu vytýkal, že mu nebol ustanovený obhajca, hoci o to požiadal a nebolo vykonané dostatočné dokazovanie, keď okresný súd nepredvolal jeho matku na verejné zasadnutie.

10. Zo spisového materiálu krajský súd zistil nasledovné:

7. marca 2023 bola na okresný súd doručená žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody súčasťou ktorej bola aj žiadosť o ustanovenie obhajcu, nakoľko nemá finančné prostriedky, zároveň požiadal o tlmočníka a tiež požiadal, aby okresný súd predvolal na verejné zasadnutie jeho matku,

okresný súd vytýčil termín verejného zasadnutia na 14. apríla 2023, ktorý bol odročený na 19. mája 2023 z dôvodu, že odsúdený zotrval na využití svojho práva na tlmočníka z jazyka maďarského do jazyka slovenského, no zároveň priamo do zápisnice odsúdený vyhlásil, že na ustanovení obhajcu netrvá a nepožaduje ho,

pokynom sudcu okresného súdu JUDr. Vincentom Szabó bol 15. mája 2023 zmenený termín verejného zasadnutia z 19. mája 2023 na 2. júna 2023 bez uvedenia dôvodu,

verejné zasadnutie 2. júna 2023 sa konalo za prítomnosti prokurátora, zástupcu ÚVTOS a tlmočníka z jazyka maďarského, účasť odsúdeného bola zabezpečená prostredníctvom videokonferenčného zariadenia, s čím odsúdený súhlasil.

11. Po preštudovaní spisového materiálu, vychádzajúc aj z vyššie uvedeného, krajský súd konštatuje, že pokiaľ ide o konanie predchádzajúce napadnutému výroku, toto bolo zrealizované v súlade s Tr. por., Odsúdený bol na verejné zasadnutie, na ktorom bolo vyhlásené napadnuté uznesenie, riadne a včas predvolaný, verejného zasadnutia sa zúčastnil, mal zabezpečené tlmočenie do materinského jazyka, teda mal možnosť vyjadriť sa k predmetu konania, ale aj k vykonaným dôkazom. Návrhy na doplnenie dokazovania na verejnom zasadnutí nemal. Zároveň okresný súd vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie. Vyhlásené rozhodnutie následne v zákonom stanovenej lehote vypracoval a doručil stranám trestného konania do vlastných rúk, o čom svedčia doručky založené v spise.

12. K námietke odsúdeného týkajúcej sa dokazovania, keď okresný súd nepredvolal na verejné zasadnutie jeho matku za účelom podania svedectva pre potvrdenie ním uvádzaných skutočností, že má zabezpečené podmienky pre vedenie riadneho života po prepustení z výkonu trestu a že sa o ňu musí starať, krajský súd konštatuje, že okresný súd postupoval správne, keď nevykonal dokazovanie výsluchom matky odsúdeného, avšak okresný súd pochybil, keď výkon tohto dôkazu výslovne uznesením neodmietol a tiež pochybil tým, že tento svoj postup v napadnutom uznesení vôbec neodôvodnil.

13. V konaní o sťažnosti, ktoré je dvojinštančné, platí, že rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria vzájomnú jednotu, z ktorého dôvodu je na strane jednej nadbytočné vecne správne argumenty súdu prvého stupňa opakovať v druhostupňovom rozhodnutí, na strane druhej to umožňuje sťažnostnému súdu v druhostupňovom rozhodnutí vecne nesprávnu argumentáciu revidovať, či chýbajúcu argumentáciu doplniť.

14. Vychádzajúc z uvedeného k otázke odmietnutia dôkazu výsluchom matky odsúdeného krajský súd v prvom rade uvádza, že odsúdený po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí uviedol, že ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemá. Toto vyjadrenie predstavuje konečnú dispozíciu strany konania s dôkaznými návrhmi. Preto v situácii, kedy odsúdený vedel, že okresný súd jeho matku v rámci

dokazovania nepredvolal a nevypočul, na tomto dôkaznom návrhu pri konečnej dispozícii nezotrval, treba vychádzať z toho, že od tohto dôkazného návrhu upustil.

15. A v druhom rade treba uviesť, že ani krajský súd nevidel žiaden dôvod na to, aby bolo tomuto dôkaznému návrhu vyhovené. Okresný súd vykonal dokazovanie prečítaním listiny - vyjadrenia matky odsúdeného z č. I. 43 spisu, - z ktorého okrem iného vyplynul kladný postoj matky k podmienenému prepusteniu jej syna, nebol preto dôvod ju k veci opätovne vypočúvať.

16. Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmienené prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený ju 15. marca 2023 splnil, nakoľko vykonal dve tretiny z trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 19. februára 2020, sp. zn. 18T/40/2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 23. júna 2020, sp. zn. 3To/54/2020.

17. Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ust. § 66 ods. 1 Tr. zák., okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený túto podmienku nespĺnil.

18. Aj podľa názoru krajského súdu odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázal zjavné polepšenie, len sa formálne prispôbil podmienkam vo výkone trestu. Je to zrejme z jeho hodnotenia vypracovaného ústavom, na ktoré poukázal okresný súd a jeho obsah podrobne rozviedol v odôvodnení napadnutého uznesenia. Správanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni. Dvakrát porušil ústavný poriadok - úmyselné sebapoškodenie a prechovával nepovolenú vec mimo cely. V súčasnosti disciplinárne tresty nemá vykázané, disciplinárne odmenený bol jedenkrát. Odsúdený si pracovné povinnosti plní. Vyživovaciu povinnosť si plní. Podľa hodnotenia odsúdený k trestnej činnosti nedokáže zaujať primerane kritický postoj, stále je toho názoru, že skutok sa nestal tak ako je oficiálne uvedený. Ciele stanovené programom plní len čiastočne.

19. Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, tu sa krajský súd taktiež plne stotožnil s názorom okresného súdu, že od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V tomto smere poukazuje krajský súd na správne a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého uznesenia, ktoré si v celom rozsahu osvojuje a opäť pripomína, že v konaní o sťažnosti, ktoré je dvoj-inštančné platí, že rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria vzájomnú jednotu, z ktorého dôvodu je nadbytočné vecne správne argumenty súdu prvého stupňa opakovať v druhostupňovom rozhodnutí.

20. Krajský súd pripomína, že zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmienené prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, na ktoré súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti aj na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy.

21. Pritom posúdenie otázky novej recidívy je vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, no pri skúmaní tejto miery sa vychádza z objektívnych kritérií, medzi ktoré patrí predchádzajúci spôsob života odsúdeného i jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti. Tieto objektívne kritéria okresný súd správne u odsúdeného zhodnotil.

22. Pokiaľ odsúdený v sťažnosti poukazoval na to, že je prvýkrát vo výkone trestu, táto okolnosť nie je v rámci rozhodovania o podmienenom prepustení určujúca, keďže žiaden odsúdený, teda ani ten, ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, nemá na podmienené prepustenie „právny“ nárok. Ku každej žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie súdy pristupujú individuálne, reflektujú špecifiká toho ktorého prípadu.

23. Pokiaľ odsúdený poukazoval v sťažnosti na to, že má zabezpečené bývanie a zamestnanie, má záujem starať sa o rodinu, hlavne o chorú matku, ani tieto skutočnosti nie sú spôsobilé u neho rozptýliť riziko novej recidívy na mieru potrebnú pre pozitívne rozhodnutie o jeho žiadosti, keďže ide o faktory, ktoré sa u neho na spáchaní trestnej činnosti v minulosti nepodielali.

24. Inak povedané, závažná trestná činnosť, za ktorú odsúdený vykonáva aktuálne trest, nesúvisela ani s jeho chorou matkou, ani s nedostatkom príjmu. Súvisela s jeho mentálnym nastavením, ktoré sa nezmenilo ani po výkone dvoch tretín trestu a s najväčšou pravdepodobnosťou sa nezmení ani po výkone celého trestu, na čo možno usudzovať s odkazom na hodnotenie riaditeľa ústavu, z ktorého vyplýva, že naďalej trestnú činnosť popiera s tým, že sa to nestalo tak ako je oficiálne uvedené. Dokonca matka odsúdeného, ktorá ja s ním v pravidelnom kontakte, vo svojom vyjadrení reprodukuje synov postoj k vine tvrdiac, že „jej syn veľmi ťažko znáša rozhodnutie o vine založené na nesprávnych skutkových záveroch...“ Preto ak odsúdený verbalizoval na verejnom zasadnutí, že svoje konanie oľutoval, nevyznieva to vo vyššie uvedenom kontexte úprimne. Pritom práve uvedomenie si trestnej činnosti a jej dôsledkov a zaujatie kritického postoja k nim napomáhajú procesu resocializácie.

25. Pokiaľ ide o namietaný nedostatok disciplinárnych odmien, ten odsúdený pripisuje pedagógovi, ktorý mu nevysvetlil dostatočne jeho povinnosti a nedostatočne s ním komunikoval. Uvedené tvrdenie odsúdeného tak presne zapadá do jeho postoja nielen k výkonu trestu, ale aj k trestnej činnosti ako takej, t. j. že všetko vo vzťahu k nemu je nespravodlivé a môžu za to iní. Odsúdenému treba pripomenúť, že to on sa má v prvom rade snažiť o polepšenie vo výkone trestu. Jeho formálne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu nepredstavuje polepšenie a tým, že odsúdený aktuálne dodržiava pravidlá výkonu trestu, si len plní elementárnu povinnosť tak, ako iní spoluväzni. Na pozitívne rozhodnutie o jeho žiadosti o podmiennečne prepustenie je však potrebné také správanie, ktoré bežné správanie sa každého odsúdeného v ústave prevyšuje a je tak výrazom skutočného polepšenia odsúdeného.

26. K ďalšej námietke odsúdeného o tom, že hodnotenie riaditeľa je neobjektívne a nezodpovedá realite, krajský súd uvádza, že odsúdený nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by spochybnil správnosť a objektívnosť tohto hodnotenia. Hodnotenie riaditeľa obsahuje všetky zákonné náležitosti, obsahovo je konzistentné a neobsahuje žiadne diskrepancie, v dôsledku ktorých by mal mať krajský súd pochybnosti o jeho správnosti a komplexnosti. Len subjektívne tvrdenie odsúdeného, že hodnotenie nie je správne, nie je spôsobilé na týchto záveroch nič zmeniť.

27. Za daného stavu veci krajský súd v celom rozsahu zdieľa názor okresného súdu, že náprava a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (ani s nariadenou kontrolou technickými prostriedkami) by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

28. Nejde pritom o situáciu, že by návrh na podmiennečné prepustenie odsúdeného bol zamietnutý výhradne len na základe trestnej minulosti odsúdeného. Krajský súd totiž predmetný záver vyslovil po komplexnom posúdení všetkých relevantných faktorov, teda nielen s poukazom na kriminálnu minulosť odsúdeného, ale reflektoval aj na správanie sa odsúdeného počas pobytu vo väzení, no zohľadnil tiež vyššiu závažnosť spáchanej trestnej činnosti, za ktorú je vo výkone trestu a tiež výsledky kvalifikovaného prognózovacieho nástroja (Crime Risk Assessment), ktorý ustálil, že resocializačná prognóza je na základe stredného rizika recidívy menej priaznivá a riaditeľ ÚVTOS ho neodporúča prepustiť.

29. Pretože krajský súd vyhodnotil sťažnostné námietky odsúdeného ako nedôvodné a sám iné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, nezistil, tak sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. na neverejnom zasadnutí ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.